

Afirmava Schopenhauer que "la salut no ho és tot però sense ella, totes les altres coses **no** són res". Compartim la reflexió fins al punt de convertir-la en la premissa dels nostres plantejaments. Sabem que qui acudeix al sistema sanitari ho fa, per **damunt** de qualsevol altra circumstància, amb l'anhel de recuperar, de mantenir o d'augmentar els seus nivells de salut. És aquesta obvietat la que ajuda a entendre la responsabilitat, i fins i tot l'estoïcisme, amb el qual la immensa majoria dels usuaris suporten els problemes de la sanitat.

En qualsevol cas són problemes tan reals, tan pròxims i tan quotidians que inventar-ne uns altres de nous ens sembla un exercici d'irresponsabilitat impropï d'aquells que tenen l'obligació de resoldre'ls, o almenys d'intentar-ho. El decret d'exigència de coneixements de llengua catalana en la Sanitat és un bon exemple d'aquests últims. **Cal** recordar que el mateix es va presentar en Taula Sectorial tancat a qualsevol negociació, la qual cosa només s'entén si es té en compte que el seu contingut no suportaria una discussió mínimament rigorosa. Bàsicament perquè és un decret inoportú i exclouent; perquè els seus efectes sobre el sistema sanitari no s'han valorat prou i, perquè lluny de solucionar problemes, **els crea**.

És inoportú perquè no respon a una necessitat creada per problemes de comunicació, i arriba en un moment d'important dèficit de professionals sanitaris, a més de condicionar un concurs oposició lliure l'últim precedent del qual es remunta a 1996. I és exclouent perquè en el seu disbarat castiga tots aquells professionals que no estan en possessió de l'acreditació oficial de català: castellanoparlants, i catalanoparlants; fixos i temporals; de balears, i procedents d'altres autonomies. Els converteix en ciutadans de segona, vetant-los l'accés a un contracte, a una plaça fixa o a un trasllat, i vulnera els principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

Però amb tot, entenem que el més vistós d'aquest decret és que **no** fa **cap** favor a la **finalitat** que en teoria pretén, la normalització i el foment de la llengua catalana. Senzillament perquè el foment d'una idea, o d'una llengua, no pot dur-se a terme a través de la imposició i la discriminació, que només generen rebuig, sinó mitjançant la difusió i l'incentivament. Estarem a favor de qualsevol mesura que fomenti l'ús i el coneixement de la llengua catalana en la sanitat pública, però sense acceptar imposicions, coaccions, ni exclusions. Senyors del Govern, saben bé que la possessió d'un certificat de coneixements de llengua catalana no implica necessàriament que aquesta es parli. I fins i tot **que una llengua** es pot parlar i entendre sense que ho digui cap certificat oficial. Preguntin si no al 70% dels **carrecs** i directius elegits per vostès mateixos per gestionar els centres sanitaris de les Balears i **als** **quals** **els** **manca** **aquesta** acreditació.

De tots els camins, han elegit el pitjor. Les falsedats **vessades** per justificar aquest mal decret, són la prova més evident de què **neix** contracorrent. Han respost amb asseveracions buides i imprudents a les crítiques sensates i documentades d'usuaris i professionals. El senyor Thomàs ha dit que "cap metge ni infermera no estarà condicionat pel català". Què sap vostè?. **A qui li** ha preguntat?. Ha parlat amb tots els que pensen marxar?. O potser, i més important, ha parlat amb tots els que no pensen venir?. Va afirmar vostè el mateix dia en què es va aprovar el decret que "a ningú no se li exigeix presentar un nivell de català, que és un decret de portes obertes que permet que es presenti a les places qualsevol, i el que primer valora és la capacitat professional del personal sanitari". És fals. Perquè si així fora, senyor Thomàs per què han aprovat aquest decret?. Ha dit vostè que el grau d'acceptació del mateix és bastant alt. **Li** han dit **els** seus incondicionals?. Si **ho** té tan clar per què no ha tingut el valor de preguntar els professionals?. Nosaltres sí ho hem fet, i per això som aquí avui.

Ni tan sols no els eximeix de responsabilitat la trista i **vergonyosa** circumstància que el decret els l'hagin imposat els seus socis de govern. L'aprovació del mateix no ha estat una decisió valenta en defensa de la realitat sanitària i lingüística de les Balears. Ha estat una claudicació. Vostès **mateixos**. Nosaltres continuarem recordant-li-ho tantes vegades com sigui oportú. I continuarem preguntant-li què pensen fer quan faltin fins i tot més metges especialistes dels que ja falten, o **comares**, o quan cada estiu faltin infermeres i professionals d'altres categories... . Els cridarà vostè per dir-los que no els exigirà el requisit?. Creu que per a llavors estaran amb les maletes preparades a qualsevol aeroport, esperant que vostè els ofereixi els **pitjors** contractes o els **llocs** hagin quedat sense cobrir pels **que** sí **tenien** acreditació de català?.

Vostès saben rectificar. Ja ho han demostrat en anteriors ocasions. Facin-ho també amb aquest decret. Ens trobaran per pactar-ne un altre. Un que no obeeixi als **desitjos** d'una minoria. Un que no ignori la realitat sanitària i social de les Balears. Perquè aquest, sr. Thomàs, sr. Antich, no ho mereixen ni els usuaris, ni els professionals, ni cap de les dues llengües oficials de les Balears.

Bona tarda